

Bryssel den 15 juni 2018
(OR. en)

Interinstitutionellt ärende:
2016/0070 (COD)

9383/18
ADD 1

SOC 398
EMPL 248
COMPET 367
MI 396
JUSTCIV 149
CODEC 867

I/A-PUNKTSNOT

från: Rådets generalsekretariat
till: Ständiga representanternas kommitté (Coreper)/rådet

Ärende: Utkast till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 96/71/EG om utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster (**första behandlingen**)

- Antagande av lagstiftningsakten
- Uttalanden

Uttalande från kommissionen

I artikel 3.7 andra stycket i direktiv 96/71/EG ändrat genom det direktiv som antagits i dag fastställs att ersättningar som hör ihop med utstationeringen ska anses utgöra en del av avlöningen, om de inte utbetalas som ersättning för utgifter som i själva verket har uppkommit till följd av utstationeringen, t.ex. utgifter för resa, kost eller logi. Där föreskrivs även att arbetsgivaren, utan hinder av punkt 1 h första stycket, ska ersätta den utstationerade arbetstagaren för sådana kostnader i enlighet med nationell lagstiftning och/eller praxis som är tillämplig på anställningsförhållandet.

Enligt kommissionens uppfattning avser "nationell lagstiftning och/eller praxis som är tillämplig på anställningsförhållandet" i princip nationell lag och/eller praxis i ursprungsmedlemsstaten, om inte annat fastställs i enlighet med EU:s bestämmelser om internationell privaträtt. Av Europeiska domstolens dom i mål C-396/13, punkt 59, framgår att begreppet ersättning också omfattar fall där arbetsgivaren betalar arbetstagarnas kostnader utan att dessa först behöver lägga ut dessa kostnader och sedan begära återbetalning.

Kommissionen noterar att det direktiv som antagits i dag innehåller föreskrifter om att de reviderade bestämmelserna om utstationering, på grund av att arbetet inom den internationella vägtransportsektorn präglas av stor rörlighet, kommer att börja gälla för sektorn först från och med den dag då det börjar tillämpas en rättsakt om ändring av direktiv 2006/22/EG vad gäller tillsynskrav och om fastställande av särskilda bestämmelser med avseende på direktiven 96/71/EG och 2014/67/EU för utstationering av förare inom vägtransportsektorn.

Kommissionen uppmanar Europaparlamentet och rådet att skyndsamt anta den ifrågavarande rättsakten så att bestämmelserna kan anpassas efter de specifika behoven hos utstationerade arbetstagare i sektorn, samtidigt som man säkerställer att den internationella vägtransportmarknaden fungerar väl.

Fram till den dag då den sektorsspecifika rättsakten börjar tillämpas förblir direktiven 96/71/EG och 2014/67/EU i kraft inom området vägtransporter. Dessa rättsakter är inte tillämpliga på vägtransportverksamhet som inte räknas som utstationering.

Kommissionen kommer att fortsätta att noga övervaka att gällande bestämmelser tillämpas korrekt, särskilt inom vägtransportsektorn, och vid behov, vidta åtgärder.

Uttalande från Kroatien, Lettland och Litauen

Kroatien, Lettland och Litauen stöder målet att förbättra situationen för utstationerade arbetstagare. Trots att ett antal förbättringar har införts i *förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 96/71/EG om utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster* anser vi att man i texten inte har uppnått rätt balans mellan skyddet av arbetstagare och friheten att tillhandahålla tjänster.

Utöver de farhågor som uttrycks i uttalandet till rådets *protokoll från det 3569:e mötet i rådet (sysselsättning, socialpolitik, hälso- och sjukvård samt konsumentfrågor)*, som hölls i Luxemburg den 23 oktober 2017, angående begreppet lön, inverkan på konkurrenskraften samt förslagets potentiella negativa konsekvenser anser vi att kompromisstexten med Europaparlamentet innehåller flera bestämmelser som går utöver direktivets tillämpningsområde och orsakar rättsosäkerhet och följaktligen skulle kunna leda till en inskränkning av friheten att tillhandahålla gränsöverskridande tjänster inom Europeiska unionen.

Dessutom anser vi att man med en införlivandeperiod på två år utan en lämplig övergångsperiod förbiser de praktiska konsekvenser som det innebär, särskilt för små och medelstora företag, att anpassa sig till en uppsättning helt nya regler.

Uttalande från Tjeckien, Slovakien och Portugal

I den allmänna riktlinje som rådet (sysselsättning, socialpolitik, hälso- och sjukvård samt konsumentfrågor) nådde fram till i oktober 2017 erkände man att företagen (särskilt små och medelstora företag) behöver tillräckligt med tid för att anpassa sig till de nya reglerna för utstationerade arbetstagare (i synnerhet till det nya begreppet lön) och enades om att skjuta upp tillämpningen av det reviderade direktivet i fyra år. Detta godkändes även av Europeiska kommissionen.

Med vetskap om de eftergifter som medlagstiftarna gjorde under förhandlingsprocessen resulterade den slutliga kompromiss som nåddes vid trepartsmötena beklagligt nog i att den period som tillämpningen skjuts upp förkortas till blott två år, vilket motsvarar perioden för införlivande av direktivet.

I detta avseende uppmanar Tjeckien, Slovakien och Portugal medlemsstaterna och Europeiska kommissionen att vederbörligen beakta dessa omständigheter (samt att de frågor som denna revidering syftar till att införa är komplexa) när de bedömer huruvida de nya reglerna om utstationering av arbetstagare följs och efterlevs och vilka påföljder som är proportionerliga, främst under den första perioden efter det att det reviderade direktivet träder i kraft 2020.

Uttalande från Ungern och Polen

Vi har åtagit oss att skydda arbetstagare, bekämpa bedrägeri och missbruk samt att slå vakt om den inre marknadens integritet. Vi anser att direktiv 96/71/EG om utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster (nedan kallat direktiv 96/71/EG) skapade en välavvägd balans mellan skyddet av arbetstagare och friheten att tillhandahålla tjänster. Vi beklagar att förslaget till ändring av det direktivet lades fram innan effekterna av tillämpningen av dess tillhörande genomförandedirektiv (2014/67/EU¹) kunde observeras.

Vi anser att ändringen av direktiv 96/71/EG, på ett omotiverat och oproportionerligt sätt, kommer att inskränka friheten att tillhandahålla tjänster. Snarare än ett instrument för skydd av arbetstagare kommer det troligen att bli ett verktyg för protektionistiska åtgärder. Det kommer med all sannolikhet att medföra att det rättsliga institutet utstationering blir meningslöst samt vara till stor skada för unionens konkurrenskraft i stort.

Vi hyser även farhågor över den rättsliga osäkerheten i flera bestämmelser. I synnerhet små och medelstora företag kommer att påverkas negativt av den rättsliga osäkerheten och den ökade administrativa bördan. Den två år långa övergångsperioden medger inte tillräckligt med tid för anpassning till de nya reglerna, särskilt för små och medelstora företag.

Vår ståndpunkt är att ändringen av direktiv 96/71/EG och det separata förslaget om fastställande av särskilda regler om utstationering inom vägtransportsektorn (lex specialis) borde ha behandlats som ett paket. Förhandlingarna om lex specialis pågår fortfarande, och därför kan ändringen av direktiv 96/71/EG per definition inte betraktas som en välavvägd text. Endast Europeiska unionens domstol är behörig att tolka EU:s lagstiftning, men vi anser det ändå tvivelaktigt att tillämpa de nuvarande reglerna för utstationering på vägtransportsektorn. Det är vår uppfattning att denna rättsliga tolkning inte berörs av ändringen av direktiv 96/71/EG heller.

¹ Direktiv 2014/67/EU om tillämpning av direktiv 96/71/EG om utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster och om ändring av förordning (EU) nr 1024/2012 om administrativt samarbete genom informationssystemet för den inre marknaden